

ת"פ (חיפה) 14317-03-23 - מדינת ישראל נ' נעמן ג'דבן

ת"פ (חיפה) 14317-03-23 - מדינת ישראל נ' נעמן ג'דבן מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 14317-03-23

מדינת ישראל

נ ג ד

נעמן ג'דבן (עוצר בפיקוח)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[18.09.2024]

כבוד השופט גיל קרזבום

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע בעבירה של הצתה - עבירה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין.

עובדות כתוב האישום

2. בין הנאשם לבין עלAEA שנאן (להלן: "המתלון") קיימת היכרות מוקדמת. במועד הרלוונטי לכתב האישום השתמש הנאשם ברכב מסווג איסוזו אשר נמצא בבעלות אביו. במועד הרלוונטי לכתב האישום, השתמש המתלון ברכב מוג אלף רומייאו לר. 08067180, אשר נמצא בבעלות אשתו, מנאר שנאן (להלן: "רכב המתלון").

ביום 26/1/23 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, התווכחו הנאשם והמתלון בכביש בחורפייש על רקע נהיגתו של הנאשם בכביש. בהמשך לאמר, ועל רקע הויקוח, ביום 26/1/23 סמוך לשעה 20:00, שלח הנאשם למצלון הודיעות בעלות אופי מאיים אמצעיות אפליקציית ואצאפ ובהן רשם בין היתר למצלון: "עללא אני מגיע לדבר איתך, אם אני שוכח את מה שקרה אזAMA של תיה שרמוטה, אין בעיה, כיבדתי אותך כי אשטר היתה איתך מאוחרה, אבל אין בעיה עללא". בהמשך לאמר, ובשל מעסיו של הנאשם על המתלון, גמלה לבילוי החלטה להציג את רכבו של המתלון. ביום 21/2/23, סמוך לשעה 00:04, נסע הנאשם ברכב אל תחנת דלק פז מעלות, שם ביקש מהמתדלק למקום למלא דלק בග'ריקן גדול, משלא מצא ג'ריקן בתחנת הדלק, עזב את המקום, ובהמשך הציג בשלווה מיכל פלסטי, נסע לתחנת דלק פז פקיין שם מילא אותו בדלק. בסמוך לשעה 05:00 נסע הנאשם לכיוון הרכב המתלון, שחנה בסמוך לעסק לשטיפת רכבים בחורפייש כשהוא מצוי במיכלי הפלסטי, יצא מהרכב, שפר את תוכלתם על הרכב המתלון, ושילח בו אש במצויד. מיד לאחר מכן, הנאשם נמלט באמצעות הרכב מהמקום. כתוצאה ממשי הנאשם, הרכב של המתלון נשרף כליל.

תסקרים שירות מבחן

3. בתסקרי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם פורטו בהרחבה נסיבותו האישיות. מהתסקרים עולה כי הנאשם לוקח אחריות על התנהלותו האלימה, זיהה כי פעל בצל תחשות הקטנה ופחיות ערך כמצאה מהתנהלות המתлонן כפי שחווה אותה, ומזהה דרכם אלטרנטיביות בהן יכול היה לפעול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בשלב גיבוש זהות, ועוד דפוסים עבריניים מושרים באישיותו ומתנהל מתוך תחשות פחיתות ערך שימושית תוען שכלי חוץ עורך מאמצים להפגין פאסה מתפרקת רבת פעלים, וכי במצבים בהם חוות פחיתות ערך, הוא עלול להתנהל מתוך קושי בויסות במטרה להסביר לעצמו תחשות ערך מדומה. כגורמי סיכון, שירות המבחן התרשם כי הנאשם יש את יכולת הרגשות והקוגניטיבית לעורוך התבוננות ביקורתית בדפוסיו המכשילים כפי שעלה מהשיח עמו במהלך האבחון וגם במהלך השתתפותו בתהיליך הקבוצתי, מהם עלתה אינדיקטיה חיובית ליכולתו להוירם מטהיליך טיפול ולהתchieב אליו. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפגין מחויבות, אחריות ושמר על קשר רציף, מילא אחר בקשנות שירות המבחן, וביטה רצון לעורוך שניי בדפוסיו המכשילים. במהלך תקופות הדחיה הנายם השלים את השתתפותו בקבוצת "הכנה לטיפול", ובהתאם הווער כי הסיכון להישנות התנהלותו אלימה בעtid פחת, אולם עדין ביןונית. עוד הווער כי השתלבותו של הנאשם בתהיליך ההכנה לטיפול ישמש עבورو בסיס חשוב לעבר התבוננות סיבית דפוסיו המכשילים, בשילוב עם טיפול סמכותי בפיקוח שירות המבחן, עשויים להפחית עוד יותר את הסיכון להישנות עבריות. לסיכום, נוכח>tag>התגיותו של הנאשם לעבר הליך שינוי בחיו, והאינדיקטיה המשנית ליכולתו של הנאשם להוירם מטהיליך טיפול, שירות המבחן ממלייך להטיל על הנאשם צו מבחן לשך שנה, ומסר בדרך של עבודות שירות, פיצוי למתلونן ומاسر מותנה.
4. מחוות דעת הממונה שהוגשה בעניינו של הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות בדרך זו.
- טיעוני המאשימה לעונש

5. המאשימה בטיעונה הדגישה את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, את הפגיעה ברכשו של המתלון, בתיחסות הביטחון האישני שלו ושלוות חייו. בכל הקשור לנسبות ביצוע העבירה, טענה שחלקן של הנאשם היה מוחלט, ולמעשין קדם תכונן, כאשר בין הנאשם הייתה היכרות מוקדמת, והעבירה כוונה כלפי המתלון. הפנתה לפוטנציאל הנזק הגדול, באופן שיכל היה להביא גם לפגיעה בנפש. אשר לנسبות שאין קשרות ביצוע העבירה, הפנתה לעובדה כי הנאשם הודה בעבודות כתב האישום, להuder עבר פלילי ולאמור בתסקרי שירות המבחן. עם זאת, ביקשה שלא לסתות ממתחם העונש אשר יקבע על ידי בית המשפט מטעמי שיקום, שכן לשיטתה לא הוצאה תשתיית מספקת כדי לסתות ממתחם העונש כאמור, וזאת בין היתר מהטעם שה הנאשם לא עבר דרך שיש בה כדי להציבע על שיקומו או על סיכוי ממש לשיקום. בנוסף צינה כי שאלת השיקום אינה רלוונטית שכן אין מדובר בנאים שהיה חלק ממעגל התמכחו או מבוצע חוזר של עבירות. באשר להסכם הסולחה, ביקשה שבית משפט יבחן את הממסכים בקפידה ויתן להם את המשקל הנכון. ככל הקשור למידיות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטיות וטענה למתחם עונש הולם אשר נע בין 24 ועד 48 חודשים מאסר בפועל. לאור על האמור לעיל, ביקשה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל ברף התקתו של המתחם, בנוסף ביקשה להטיל עליו עונש של מאסר מותנה, קנס ופיזוי למתלון. טיעוני הגנה לעונש

6. ב"כ הנאשם הפנה לתקית האחירות המוקדמת, לעירית הסולחה, ולהודאת הנאשם בכתב האישום אשר חסכה זמן שיפוט וקר ונכון את עדותו של המתלון. מוביל להמעיט בחומרת העבירה טען כי בסופו של יום מדובר במתק רכושי בלבד. הפנזה לתסקרי שירות המבחן מלה עולה כי קיימים סיכוי ממש לשיקום, והדגיש כי מדובר בנאים רציניים שמשתתף בקבוצות באופן מתמיד, תורם לעצמו ולאחרים, ובהתאם ביקש לסתות ממתחם העונש ההולם משיקומי שיקום, תוך שהוא מדגיש כי שליחת הנאשם למאסר בפועל בשלב זהה של חייו תריד לטמיאון את כל ניסיונו להשתקם, תדרדרו ותפגע גם באינטראס הציבור. לאור כל האמור לעיל, ביקש לאמץ המצלות שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונשה בדרך של עבודות שירות. הפנזה לפסיקה רלוונטיות.

7. הנאשם עצמו הצטער על מעשיו, הביע חרטה עמוקה, ציין כי מעשיו לעולם לא ישים. עוד ציין כי הוא מבין את טעותו והלשכות מעשייו, הפנזה לתקופה בה היה מצוין במעצר של ממש, לקשיים שליוו אותו במהלך מעצרו, ריחוקו מביתו, ולתקופה הארוכה בה היה נתון באיזוק אלקטרוני. ציין כי ביום הוא בקשר עם שירות המבחן, נרתם לטיפול ומבקש להמשיך בו. עוד הפנזה לעובדה כי הוכר כחייב בודד בזמן שירותו בצבא, וכי ביום יש לו בת זוג ויחסיו עם הורי מوالים. ביקש שלא להחזירו לכלא.

דין

קייעת מתחם העונש ההולם

8. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבנית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרי המנחה בצעירת הדין הינו עקרון הלהימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלהימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נוצר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומידיות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

העריכים החברתיים עליהם יש להגן

9. הערכיים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע עבירות הוצאה הם הצורך להגן על שלום הציבור, קניינו ורכשו כמו גם על תחומי הביטחון של הציבור, השמירה על ערך החיים ושלמות גופו, ושלוותם וביתחוננו האישית של כל אדם. על חומרתה של עבירת הוצאה והפטנציאל הרסני הטמון בה ניתן גם למוד מהעונש המרבי שנקבע בצדה (15 שנות מאסר). בת המשפט הגיעו הדגשו את חומרתה ה יתרה של עבירה זו גם במקרים בהם הנזק היחיד הינו רכושי (ר' ע"פ 728/13 עוזיה נ' מדינת ישראל, וע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל), זאת מפאת הפטנציאל המשמי לריגמת נזק לגוף. מדובר בתנרגות עבריות הפוגעת לא רק במתלון שרכשו ניזוק אלא בכלל הציבור שתחשות ביטחונו ואיכות חייו נפגעים. חומרתה של העבירה נובעת גם מעצם טיבה של "אש" שהשליטה בה קשה ולעתים בלתי אפשרית, ובהתפשטותה גורמת כאמור לנזקים קשים לרכיב, ובהתאם, נקבע לא פעם כי ככל, יש להטיל בוגינה של עבירת הוצאה עונש של מאסר בפועל (ר' ע"פ 15/15 7205 וינבלט נ' מדינת ישראל, ע"פ 12/7045 אלטנאי נ' מדינת ישראל, ע"פ 14/14 1414 מדינת ישראל נ' פדר; ע"פ 14/17 1727 מימון נ' מדינת ישראל ; ע"פ 16/6720 מדינת ישראל נ' פלוני). על חומרת עבירת הוצאה ושיקול העונישה בגין עמד כב' השופט ע' גروسקובף בע"פ 2939/19 חלפון נ' מדינת ישראל: "בהוצאה טמון נזק הרסני. אש המתפשטה באופן בלתי מבוקר זורה הרס, ומסכנת את האדם ואת החיה, את הגוף ואת הרכיב. לא בכדי עמד בית משפט זה על חומרת עבירת הוצאה, ודומה כי אין צורך להזכיר בכאן מילימ. עם זאת, טווח העונישה בגין הוצאה אינו אחיד, ובקביעתו יש ליתן את הדעת, בין היתר, לתוצאות הוצאה, לפוטנציאלי הסיכון הגלום בה, לתכנון מוקדם ולעboro של המיצית". (לענין זה ראו גם בע"פ 19/8347 מיהרט נ' מדינת ישראל ובע"פ 2356/17 רגב נ' מדינת ישראל).

נסיבות ביצוע העבירה

10. מידת הפגיעה בערך המוגן משתנה בהתאם לנסיבות. יש להבחין בין הוצאה של נס ללא חשש להתפשטותה של האש, לבין מקרה בו האש עלולה להתפשט ולפגוע ברכיב אחר. כן יש לבחון את פוטנציאל הפגיעה בגוף ובנפש.

11. נסיבות ביצוע העבירה פורטו במסגרת תיאור עבודות כתוב האישום. המנע להוצאה היה ויכול בכביש בין הנאים למתלון. חלקו של הנאשם ביצוע העבירה הינו מלא ומוחלט, והוא הגיע למקום כשהוא מצד עם שלושה מיכלי פלסטיק ובهم דלק אשר מולא על ידו בתחנת דלק, אך שקדם למשהו תכנון. הנאשם יכול היה להימנע מביצוע העבירה אך החליט לבצעה חרף הזמן הרב יחסית שהלך ממועד הויכוח ועד לביצוע העבירה.

הומרה נוספת יש בעובדה שהנאים נמלטו מהמקום מבלי לעמוד על תוצאות מעשי ובכך גילה אדישות לאפשרות התפשטות האש ותוצאותיה.

12. יצוין כי העבירה בוצעה בשעה 05:00 בבוקר, שעת בוקר מוקדמת בה העסק לשטיפת רכבים אינו פועל ואין בו אנשים, וכן לא נתען כי הרכיב שהוצאה היה סמור לבנייני מגוריים או רכבים אחרים.

למרבה המזל, הרכיב לא התפוץץ ולא נגרם נזק לגוף או לרכיב נוסף. רכבו של המתלון נשרפף כמעט.

13. בכלל הנסיבות, אני סבור כי במקרה זה הפגיעה בערכיים המוגנים הינה בינוייה. מדיניות העונישה והפסיקה הנהוגה

14. בוחנת מדיניות הענישה מלמדת על מונען ענישה רחב יחסית. בע"פ 6418/21 אריאל סלהוב נ' מדינת ישראל הנשם הורשע בהצתת רכבו של המתלוון. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 18 ועד 36 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט סטה קולה מהמתחם לאור שיקולי שיקום והטיל עליו 15 חודשים מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שהומר עונשו של הנשם לתשעה חודשים מאסר בעבודות שירות לאור סיכון של ממש לשיקום. בע"פ 1846/13 עמאש נ' מדינת ישראל שני נאים הורשעו בהצתת רכבו של המתלוון על רקע סכסוך בעניין הבעלות על הרכב. על הנשם השני (שזו הייתה העבירה היחידה שויוסה לו) הוטל עונש של 27 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון אישר את המתחם שנקבע (24-48 חודשים מאסר) ודחה את הערעור. בע"פ 907/14 רחמים נגד מדינת ישראל המערער הציג את רכבה של שכנותו. נקבע מתחם עונש הולם שבין שנתיים לארבע שנים מאסר בפועל. בע"פ 6720/16 מדינת ישראל נ' פלוני הנשם הורשע בהצתת רכבו של אדם שבו חד כי גזרו 30 חודשים מאסר בפועל. נקבע מתחם הנע בין 24-48 חודשים מאסר. בית המשפט חרג לקולה מטעמי שיקום וגזר על הנשם עונש של 6 חודשים בעבודות שירות. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו החומר ל-12 חודשים מאסר בפועל חרף טעמי שיקומו. בע"פ 1951/14 מלקון נ' מדינת ישראל, הנשם הורשע בעבירות הצתה, בכך שהציג את חנותו של המתלוון לאחר שנפגע מדבריו במהלך קטטה שהתרפחה באולם אירועים. נקבע מתחם שבין שנתיים וחצי ל-4 וחצי שנות מאסר. על הנשם צער, ועודר עבר פלילי הוטלו 30 חודשים מאסר בפועל. בע"פ 8347/19 מיהרט נ' מדינת ישראל שני נאים הורשעו בהצתה של חנות שהמתק שוגרם לה הוערך ב-30,000 ל"נ. נקבע מתחם עונש שבין 24 - 48 חודשים מאסר בפועל. הנאים צעירים ללא עבר מכבד, נדונו לעונש של 28 חודשים מאסר בפועל. בע"פ 2745/18 אבו שארב נ' מדינת ישראל הנשם הורשע בעבירות הצתה בכך שהציג פגיעה השיכת המשפחה עמה הוא מסוכסך. נקבע מתחם עונש שבין 2 - 5 שנות מאסר בפועל. על הנשם הוטלו 24 חודשים מאסר בפועל. בע"פ 2166/18 פלוני נ' מדינת ישראל הנשם הורשע בעבירה של הצתת רכב, בכך שהואANO שיטות בהיותו בגיר בן 19.5, ועל שותפו נאם 2 בהיותו קטן בן 17 ו-10 חודשים הוטלו 6 חודשים מאסר בעבודות נסוף (קטין) בקשר את המתלוון ובמהלך הביקור התפתח ויכוח ביניהם. על הנשם הוטלו 9 חודשים מאסר בעבודות שירות בערך בגיר בן 19.5, ועל שותפו נאם 2 בהיותו קטן בן 17 ו-10 חודשים הוטלו 6 חודשים מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו הועמד על 6 חודשים מאסר בעבודות שירות וכן עיקרונות אחידות הענישה, נסיבות חיים לא פשוטות, גלו הצער והעדר עבר פלילי וחקלאן הקטן יחסית ביצוע עבירה. בע"פ 4311/12 מילאך סורי נ' מדינת ישראל, הנשם נעדר עבר פלילי הורשע בעבירות הצתה בכך שהצתת רכבה של המתלוונת לא שימוש בחומרה בעירה מבלי שנגרם נזק כבד לרכב. על הנשם הוטלו 9 חודשים מאסר בפועל, ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו הועמד על 6 חודשים מאסר בעבודות שירות. בע"פ 5095/17 אנגדור נ' מדינת ישראל הנשם הורשע בעבירה של הצתה, בכך שהציג לבית אמה של בת זוגו שם שהתה בת הזוג, ושילח אש בדלת הכניסה לדירה בכוכונה להצתה. כתוצאה ממושך נגרם נזק לדלת הדירה ולשיטה שהיא בסמוך לדלת. נקבע מתחם עונש הנע בין שנתיים ל-4 שנות מאסר. בית המשפט חרג ממתחם העונש משיקולי שיקום והשית על הנשם עונש של 18 חודשים מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו של הנשם הועמד על 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, וזאת וכן ההליך השיקומי המרשימים שעבר הנשם.
15. המאשימה הפנתה למספר פסקין דין, כאשר מתחמי הענישה נעים בין 24 ועד 72 חודשים מאסר בפועל.
16. ההגנה הפנתה למספר פסקין דין, כאשר מתחמי הענישה נעים בין 6 ועד 42 חודשים מאסר בפועל, והעונשים שהוטלו נעים בין 6 ועד 9 חודשים בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם בתיק זה

17. העונש המקסימלי הקבוע מצד עבירות הוצאה הינו 15 שנות מאסר.

18. לאחר ששלקמתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים והפסקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יחת מ- 20 חודשים ולא עליה על 48 חודשים.

נסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה

19. לולה אני מביא בחשבון את: הودאות המידית של הנאים, קבלת האחריות, והחיסכון בזמן שיפוטי יקר. כן תובא בחשבון תקופת מעצרו בתיק זה מיום 27.02.23 ועד ליום 28.03.23 (כידוע תנאי מעצר קשים ממש) והתקופה בה היה נתון במעצר באיזוק אלקטורי מיום 24.09.23 ועד ליום 28.03.23, ובתנאים מגבלים מיום 24.09.23 ועד היום. בנוסף, אני מביא בחשבון את גילו הצעיר של הנאים, נסיבותיו האישיות כעולה מטעוני ההגנה ותס Kirby שירות המבחן. כן ניתן משקל משמעותית להליכי השיקום בהם הנאים מצוי, השני החובי שחל בו, סיכון השיקום והמלצת השירות המבחן. משקל נוסף ניתן להשפעה שעוללה להיות למאסר בפועל על הנאים ומשפחותו והעובדה כי מדובר בנאים נודר עבר פלילי שזו לו הסתבותו הראשונה בפלילים.

בכל הנוגע לטענה לפיה התקיימה סולחה בין הנאים למטלון והעובדה שהנאים שילם פיצוי כספי למטלון, ניתן לה משקל מסוים לולה, אך לא מדובר בנסיבות כבדת משקל.

20. לאור המלצות שירות המבחן, ובפרט העובדה שהנאים מצוי בהליכי שיקום מתקדמים ומשמעותיים מזה תקופה ארוכה יחסית, התרשםותי מסıcı של ממש לשיקומו של הנאים, ובהתחשב יותר הנסיבות המשמעותיות לולה, אני מחליט לעשות שימוש בסמכותי בהתאם לסעיף 40. (א) לחוק העונשין, לצאת לולה מתחם העונש ההולם, ולהימנע מהטלת מאסר אחורי סורג ובריח ולאמצ את המלצות שירות המבחן.

21. בהקשר זה אני סבור כי שליחתו של הנאים למאסר אחורי סורג ובריח עלולה להוריד לטמיון אתamate השיקום הרבים והמוסיפים אותו הוא עבר, וتسיג את הנאים אחורה תוך פגיעה קשה בעtidו ובאפשרות שיקומו. יש לזכור כי במקרים המתאים, כפי שגם הוגם בחלק מפסק הדין שצינו לעיל וענינם עבירות דומות, האינטרס הציבורי אינו מחיב את שליחתו של הנאים כלל, ויקבל מענה ראי דזוקא בשיקומו של הנאים בצד עונש מאסר בעבודות שירות לתקופה המרבית הנינתנת לריצוי בדרכו, ועונש מאסר בדרכו על תנאי מרtau וצוי מבחן, ובכך ניתן ולן במידה, מענה גם לשיקולי העונשה הנוספים כגון הרתעת היחיד, הרתעת הרבים ושיקולי הלימה. ברי, כי ככל והנאים יפר את צו המבחן, יגזר דין חדש.

22. בנוסף לצו המבחן יוטל על הנאים עונש מאסר בדרכו של עובדות שירות לתקופה המקסימלית הנינתנת לריצוי בדרכו זו ללא ניכוי תקופת מעצרו, מאסר מותנה משמעותית, קנס, ופיצוי.

23. בכל הנוגע לגובה הפייצוי שיטול לטובת נפגע העבירה, מובהר שאין בו כדי ללמד על גובה הנזק שנגרם לו. מדובר בפייצוי עונשי שככל מטרתו הכרה בפגיעה. אצין כי גם שנעשה סולחה בין הנאשם למתלוון אין בכך כדי לאין את הצורך ברכיב זה שהינו בין היתר רכיב עונשי.

24. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם ירצה הנאשם בעבודות שירות במועצה מקומית בחורפייש (5 ימים בשבוע) ללא ניכוי נמי מעצרו.

הנאשם יתיצב לתחילת ריצוי עונש המאסר בתאריך 24/10/7 בשעה 08:00 אצל הממונה על עבודות השירות. מובהר לנאשם, כי במידה שלא יבצע את עבודות השירות בהתאם לדרישות הממונה או שתתקיים אחת הניסיבות המפורטוות בסעיף 51 ט.(א) לחוק העונשין, תופסנה עבודות השירות והנאשם ירצה את יתרת עונש המאסר בבית הכלא.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים, עבירה של הצתה או ניסיון הצתה או סיוע להצתה וירשע בגיןה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים, עבירה של הצתה ברשלנות, או עבירה של רשלנות או פיזות באש או עבירה אiomים או עבירה של הייזק לרכוש בזדון וירושע בגיןה.

אני מטיל על הנאשם צו מבחן לתקופה של 12 חודשים החל מיום, במסגרת הנאשם ישולב בהליך טיפול (פרטני וקובוצתי) במסגרת שירות המבחן.

מוסבר לנאשם, כי ככל שלא יעמוד בצו המבחן, רשאי ביהם"ש לבטלו ולהשיט על הנאשם עונש אחר במקומו בגין העבירה בה הורשע.

הנאשם ישלם קנס כספי בסך של 5,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורה. הנאשם ישלם למתלוון מר עללא שנאן פייצוי כספי בסך 10,000 ₪.

הकנס והפייצוי ישולם עד ליום 25.01.2024.

יש לשלם את הקנס והפייצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, החל מחלון 3 ימים מיום מתן גזר הדין ועדאת באחת מהדריכים הבאים: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשולם גביית קנסות". מוקד שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון *35592**-*** או בטלפון ***-*** (ניתן לפניות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). במחוםן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלים).

המאלימה מתבקשת לעדכן את קורבן העבירה בתוכן גזר הדין. עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום. ניתן ערעור ליום ט"ו אלול תשפ"ד, 18 ספטמבר 2024, בנסיבות הצדדים.